

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 20.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1889, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Decembrie 1888, să-și înnoiască abonamentul, pentru-că altfel espeditura va fi silită a sista espedirea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Biserica gr. or. și diariul „Kolozsvar.“

III.

Nici când nu s'a denaturat adevărul și nu s'a plesnit în față cu atâta cutezanță ca în aserțiunile, că metropolitul Șaguna nu a făcut nimica pentru biserica și clerul său, și că toată activitatea i ar fi fost îndreptată spre viața politică și încă în o direcțiune, ca să strice maghiarilor și cauzelor lor.

În 1847 Șaguna vine în Ardeal și află o reședință modestă, la un loc cu cancelaria consistorială și tot sub un coperiș cu bieții clerici, cari ascultau cursul de 6 săptămâni, pentru de a se iniția în cele mai de lipsă a le ritualelor.

În 1873 va să dăcă după o activitate de 27 ani, lasă următorului său o reședință onorabilă, clericilor un seminarium cu curs de 3 ani de șile, un institut pedagogic, cu profesori anume trimiși de el la universitate spre perfecționare în studiu, unii oameni, cari ași cu scrierile lor pot concura cu cei mai învățați ai românilor și ale căror scrieri află aprețirile unui Tit Maiorescu și a Academiei române, și totuși aceasta să însemneze a nu fi făcut nimica pentru cler.

Ba mai mult, pe lângă luptele sale ce a avut cu conreligionarii sârbi, cu ministrul contele Leo Thun, a avut timp de a înființa o tipografie românească, a tipări și revedea toate cărțile bisericesci, a înzestra o mulțime de scoale cu ajutoare și pe

tineri cu burse pe la universități, cari ași sunt floarea și lamura inteligenței române, și Șaguna tot nu a făcut nimica în ochii dlor dela „Kolozsvar“.

Tot prin munca lui, prin intervențiunea lui, s'a primit și ajutorul pentru preoți de 25 mii de floreni și s'a și împărțit preoților, cu preferință celor, cari au avut copii la școală, și numai în linia a doua au venit alții, mai puțin avisați la ajutoriu, și dacă unul sau altul preot din ajutoriu, de care s'a făcut părtaș, a donat o carte trebuincioasă bisericeii sale și altariului la care servește, — se înțelege din tipografia archidieceșană — substragându i se din ceea ce a primit prețul cărții, fără care el nu putea să-și implinească serviciul divin în toate amele nuntele sale, aceasta încă nu însemnează, că ajutoriu de stat s'ar fi dat pentru cărți rele, ori pentru nisce scrieri anarchistice, ci pentru de a acoperi tot trebuințe simțite cu deosebire în urma tristetelor evenimente din răboiul civil, a le căruia flacări nu au cruțat nici bisericile române, nici cărțile dintrênsele. A trebuit multă rea credință, a trebuit multă baterie de cap, ca să se afle motivul de a se lua acest ajutoriu din mâna succesorului metropolitului Șaguna, ca să se ajungă prin aceasta două scopuri, și adevă, un scop de a despopularisa pe archiereul, ce stă în fruntea bisericeii sale, înaintea preoțimeii sale, altul de a-i detrage din încrederea, ce trebuie să o aibă la ministrul cultelor un archiereu român, și de al căruia patriotism cred, că nici cei dela „Kolozsvar“ nu au să se îndoiască și nici nu se pot îndoii, afară doar, dacă s'ar interpreta patriotismul în înțelesul curentului șovinist de ași al căruia partinitoriu Escelenția Sa metropolitul nu poate fi, fără de a privi la trecutul său, trecut, în care a luptat pentru cauzele românilor, totdeauna încât au conces marginile dreptului și încât aceste dorințe au fost compatibile cu dreptul public unguresc. Diariul, în care scriu aceste rënduri, încă e înființat de Șaguna, programa nu s'a schimbat acum de 36 ani, adevă programa de a conserva ce am câștigat în trecut, a apăra vađa și autonomia bisericeii, a controla afacerile școlare și a le da o direcțiune sănătoasă, — fără ca în politică să fi combătut vre-odată dualismul, forma actuală de stat, sau să fi dat ansă la înăsprirea relațiunilor între poporul român și maghiar, ci cu o rară abnegațiune a înghițit multele lovituri, ce veneau, când dela maghiari, cari îl suspiționau, că nu se deosebesce întru nimica de foile ultra naționale, când și dela români, că stă în serviciul cauzei maghiarilor, le face pe voie și plac, și nu ia poziție hotărâtă nici în acele cestiuini, unde, după credința ultraștilor, sunt vătămăte interesele bisericeii în mod vedit. Diariul

s'a susținut, să susține cu programa veche, și e o mare necesitate ca el să se susțină, chiar pentru-ca să se vadă, că deoparte nu poate fi influințat clerul prin diaristică în direcțiune ce ar putea strica bisericeii, ear de altă parte, ca diar modest și conservator să aplaneze unele divergențe, ce se publică în diare ca și „Kolozsvar“, și se restabilească adevărul așa pre cum e. Să caute deci cei ce au interes de noi și biserica noastră, ca se scrie adevărul și la moment se vor stabili între noi nisce referințe mai bune, referințe, cari mult ar contribui la vađa Ungariei ca stat de drept, pre mulți și-ar câștiga și nu ar fi necesitate, ca să se consume puterile bune în frecări și în diatribes publicistice.

Cumcă actualul metropolit ar fi neplăcut la români, nu e adevărat, și aceasta e luată din vânt, sau apoi din coloanele diariului „Tribuna“ din Sibiu, care încă nu are plenipotență dela români, ca se scrie în numele românilor. În sinoade și congrese metropolitul actual a fost totdeauna spriginit de majoritatea credincioșilor sei, trimiși de popor și cler, și aceasta, pentru-că fie care e convins în inima sa, că pentru biserica noastră a fost numai o norocire, că în fruntea ei poate sta un bărbat cu atâta tact și cu atâta abnegațiune, ca să retăcem alte eminente însușiri ale Escelenției Sale, cari îl fac superior tuturor bărbaților din clerul actual și cari singure numai au fost în stare a păstra decorul bisericeii noastre intact în aceste grave timpuri.

Antagonistii Escelenției Sale, nu din cauze politice îl combat, ci-l combat din interese private.

E drept, că în timpul de urmă li s'a cam tăiat poftele, și în biserica ortodocsă începe a se restabilii armonia, aceea ce face ori ce instituțiune mare și tare, și nu dela Escelenția Sa va atârna ca să vadă pe toți fii bisericeii sale grupați în jurul său, ci dela fii sei sufletesci, dela aceia, cari combătându-l au făcut până aci numai rău bisericeii, cari au în mare parte și ei meritul lor, că un diar ca „Kolozsvar“ scrie despre biserica gr. ortod. cu un dispreț, ca și când credincioșii acelei bisericeii, nu ar fi sudiți credincioși ai acestui stat, nu ar presta și ei dări în bani și în sânge, ca și cum s'ar afla cu toții pre drumul în spre Dimbovița.

Cumcă cei din România, și în timpul din urmă oamenii dela diariul „Românul“, încă s'au ocupat de afacerile noastre bisericesci, se scie foarte bine cine stă la spatele acestor oameni. Clerul din Transilvania este progresist, este cler crescut pentru de a împăca trebuințele sufletesci ale oamenilor, dar a fi și poporului de ajutoriu în necăsurile, ce le întâmpină în toate șilele. Preotul din Transilvania este de multe ori în parochia sa, medicul parochienilor

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoria.

Diariu despre consiliul imperial înmulțit din anul 1860 de episcopul Andreiu bar. de Șaguna.

(Urmare).

16. Duminecă, în 22 Maiu (3 Iunie), am fost poftit la archiducele Rainer pe 12 oare, și înfăcișindu-me înaintea Înălției Sale la timpul prefipt, mi-a spus Înalt același, că până la 16 membri ai consiliului imperial înmulțit i s'a ivit, pentru de a descoperi și ei poziția lor, precum a făcut contele Apponyi, adăogând, că dreptul de vorbire nu se poate denega nimenui; fiind-că însă aceste descoperiri ar putea trage după sine lupte politice, la care însă de a da privilegiu să nu grăbească nimenea, căci acelea și așa în decurgerea pertractării obiectelor de abia se vor putea ocoli; pentru aceea Înălția Sa află de bine a provoca pe acei domni, cari au de gând a se declara despre poziția, ca să se lase de aceea și să se mulțamească cu descoperirea lui, carea o va face în ședința de mâne; despre aceea, cum mai mulți membri ai consiliului imperial au vrut să se descopere despre po-

șiția lor, după analogia descoperirii contelui Apponyi, și cum El (archiducele) a poftit pe acei consilieri a se lăsa de astfelu de cuget pentru binele păcei și a. Eu înțelegând părerea aceasta am răspuns archiducelui, că me supun voiei lui, însă să-mi fie mie și altor iertat, cari am vrut să ne descoperim a ne scula de pe scaune și a ne arăta prin aceea, că cari dintre membrii consiliului au vrut să facă pomenita descoperire, și că apoi toți, cari se vor scula să se petreacă cu nume în protocol și să se publice prin Gazeta oficioasă, ca să înțeleagă nația română, că bărbații ei dela consiliul imperial înmulțit apără drepturile și dorințele ei. Archiducele s'a învoit în aceasta a mea rugare și s'a promis a o încuviința. — Astăzi am căpătat invitația de a lua mâne, (Lunea) la 4^{1/2} oare parte la prânțul împărătesc. — Așisderea contele Rechberg, ministrul din afară, m'a poftit la tee pe Marți după teatru, în toate săptămânile.

17. Luni, în 23 Maiu (4 Iunie) a fost ședință, în carea archiducele Rainer a făcut următoarea descoperire: „die von dem Herrn Grafen Apponyi und Andrassy in der vorigen Sitzung zur Präzisierung, Ihrer Stellung im verstärkten Reichsrathe abgegebenen Erklärungen, haben mehrere Reichsräthe aus verschiedenen Kronländern veranlasst, mir den Wunsch auszusprechen, auch über ihre Stellung in dieser Versammlung eine Erklärung abgeben zu können, in

welcher sie dieselbe gleichfalls präzisieren wollen. Bei voller Würdigung der Beweggründe dieser Wünsche glaube ich doch, dass dadurch eine längere und möglicherweise aufreizende Discussion hätte herbeigeführt werden können, und da die Bestimmung dieser hohen Versammlung dahin geht, die Eintracht und die Verbrüderung aller Stämme der Monarchie zu befestigen, so glaubte ich die Herrn ersuchen zu sollen, von diesem Vorhaben abzustehen. Indem ich die Versammlung hievon in Kenntniss setze, spreche ich zugleich meinen Dank für die Bereitwilligkeit aus, mit der die betreffenden Herren Reichsräthe auf dieses mein Ersuchen eingegangen sind.“ — După săvârșirea acestei cuvântări m'am sculat eu și Mocioni din partea nației române, episcopul din Timișoara, Samuil Masirevicis din partea nației sârbesci, episcopul din Slavonia, Strossmayer din partea nației Croate și Maager din Brașov în numele nației săsesci, rugându-ne, ca numele noastre, cari am vrut să precisăm poziția noastră să se petreacă în protocol și să se publice cu protocolul spre legitimarea noastră înaintea națiilor noastre. Rugarea noastră s'a încuviințat, și apoi președintele s'au declarat, că obiectul șilei este consultarea despre buget, de aceea poftesc, ca după prescrisul procedurii (Geschäftsordnung) să se aleagă comiteturi. Senatorul, contele Clam-Martinitz a cerut voie de a da părerea sa și a propus, ca în privința obiect-

sei, juriconsultul lor, judecătoria; și sunt mulți oameni, cari nu ar vedea bucuroși, ca clerul nostru să se ridice pe o treaptă superioară de inteligență, ci le ar plăcea să fie pe o treaptă cu clerul de mir din România, înapoiat întru toate, ca să te ia mila de el, ear nu să-și însușească respectul cuvenit.

Să se bucure oare cei dela „Koložvár,“ când biserica ortodoxă și capul ei sunt combătuți de niște ignoranți, de oameni fără căpătâiu, sau că ar fi se dorească tocmai, — ca unii ce le place a se lăuda, că servesc interesele statului, ca să se indigneze de modul acela de publicistică și să nu-l urmeze față de o instituție cum e și biserica noastră, care dă multă mână de ajutoriu statului spre a-și împlini misiunea lui culturală.

Ni se spune, că ar putea cita pasaje întregi din vorbirile sinoadelor și congreselor, în cari s'ar fi slevat cestiuni politice. Vorbă să fie. Dela inaugurarea constituționalismului până în zilele noastre, totdeauna au fost diaristi-stenografi pe la ședințe, dar încă nimene nu a putut să ridice atari grave învinuiri asupra bisericii noastre, și aceasta trebuie să o respingă tot creștinul cu disprețul cuvenit.

Un deputat congresual.

Revista politică.

Ordonanța dlui ministru de instrucție și cu ea în legătură noul proiect de lege militară, nu sunt începuturi bune pentru anul present — strigă în un glas toată presa maghiară șovinistică. Ba ce e mai mult, aceia, cari până mai eri alaltăeri, ridicau osane dlui ministru președinte, prin nouele dispozițiuni ale guvernului actual, par posomorți și nu se pot reținé a nu combate înoirile propuse. Diferitele partide politice au ținut în zilele trecute conferințe lungi, și nici una nu se mulțamește, nici chiar partida liberală, cu cele ce se susțin în noul proiect de lege militară. Vice-președintele casei deputaților Horváth, din partida liberală, face multe observări modificatoare, și nu se învoește, ca proiectul de lege să fie primit așa, cum se prezintă. Premierul din contră pledează pentru a nu fi modificat nimic, și observând agitarea spiritelor, se rostosce într'un mod accentuat, așa: „Un proiect așa însemnat nu provine numai dela un singur ministru, ci dela întreg guvernul. Aceia, cari consideră proiectul de rău, să o facă aceasta în o așa măsură și cu o așa putere, ca să se poată naște o crasă ministerială, să nu combată proiectul în un așa mod, ca să nu se nască crasă, dar să slăbească apoi guvernul și țara să sufere. Să se declare ori și care în mod categoric și să nu ocolească lucrul.“ Această declarație a produs o adencă impresiune asupra partidei.

Kudlovich a arătat, că deputații, cari în decursul feriilor au venit în atingere cu alegătorii lor, au putut observa, că în toată țara domnesce o mare nemulțămire din cauza acestui proiect. Cel puțin 50% din tinerimea maghiară nu cunoaște limba germană, și al doilea an de serviciu din proiect va strica și mai mult. Și dacă acest an nu va cădea, cel puțin să se concedă, ca voluntari în anul al doilea să-și poată continua și studiul. Ministru de honveți, bar. Fehérváry observă, că modificarea legii militare cu privire la voluntari e necesară, pentru-că armata are mare lipsă de un mare număr de oficeri, și al doilea an de serviciu nu e d'a se considera ca pedeapsă, ci ca să servească celor ce-l fac spre o mai bună deprindere și să poată fi numiți cel puțin suboficeri.

tului de buget bine ar fi a se abate dela prescrișul procedurii, care hotărește, ca din șapte membri să constea comitetul și a alege un comitet de 21 membri și spre acest sfârșit a ne ruga de Maiestatea Sa pentru modificarea §-lui 9 din prescrișul procedurii ș. c. l. După Clam-Martinitz a vorbit baronul Geringer, pentru de a rămânea pelângă procedura prescrișă; apoi au mai vorbit mulți pro și contra, de unde apoi a urmat votisarea de a se vedea părerile senatorilor și așa făcându-o votisarea, proiectul contelui Clam-Martinitz a căpătat pluralitatea perfectă a glasurilor, de aceea a ăis archiducele, că va refera treaba Maiestăței Sale și despre rezultat va înștiința senatul, și așa s'a încheiat ședința de astăzi. Veți „Wiener Zeitung“ Nr. 134. — Astăzi am prândit la masa împărătească, unde au fost 80—90 oaspeți. Masa a fost cât se poate strălucită.

18. Mercuri, în 6 Iunie călindariul nou, era ședință, în care a înștiințat președintele archiduce Rainer, că Maiestatea Sa a îngăduit, ca ceruta abateră dela §. 9 din Geschäftsordnung, în cazul acesta special se poate face. Deci s'au purces la alegerea comitetului, carea s'a și făcut, veți „Wiener Zeitung“ Nr. 135, și s'a încheiat ședința.

(Va urma.)

Desbaterea în partida liberală s'a încheiat de astăzi cu vorbirea dlui ministru președinte, care a declarat, că ar fi foarte dureros, dacă nu s'ar putea aduce lucrul la o înțelegere, căci guvernul e silit a persista pe lângă convingerea sa.

Partidele politice cealalte, cari deasemenea și-au ținut conferințele lor, au decis a respinge cu unanimitate proiectul.

Desbaterea generală a proiectului a fost ficsată pe Joi. Se asigură, că proiectul va fi primit nemo-dificat. Ca vorbitori s'au însinuat până acum 45 deputați.

Asigurări de pace se întonească de prin toate părțile. Rusia, care prin câte o miscare a să dedea ansă la temeri — după cum s'a exprimat o foaie germană — nu dorește războiul. Țarul nu e aplicat spre luptă, el nu e bun soldat, călărește fără voie, își împlinesce datorințele militare cu greu. Raporturile amicale voiesce a le întreține și pe viitoriu cu Austria și Germania. Crearea unei flote pe Vistula să nu dea ansă nici unei puteri la bănueli, căci ea este o scornitură. Ba ce e mai mult, se vorbesce de o alipire cât mai mare între Rusia și Austro-Ungaria.

Sgomotul cu alegerile în Franța se continuă. Contracandidatul lui Boulanger e Jacques. Manifestul acestuia cătră alegători escelează prin scurtime și idei. Țiarele franceze, după diferitele partide, ce represintă, pledează unele pentru Boulanger, altele pentru Jacques.

În Germania a făcut o rea impresiune procedura împăratului față de Puttkammer. Împăratul a decorat cu ordinul vulturului negru pe fostul ministru de externe, Puttkammer, pe acel ministru demisionat de tatăl seu. Țiarele germane privesc în pasul acesta al împăratului un act de nepietate față de părintele seu și atribue o influință prea mare prințului de Bismarck. Dovadă despre aceasta e felicitarea împăratului cătră Bismarck, în care îl prea mărește.

Cabinetul Critic din Sârbia preste câte-va săptămâni va fi înlocuit prin un nou cabinet. Împrejurările, în cari a ajuns de present Sârbia, pretinde aceasta. Aceasta o a recunoscut și regele, numind pe fostul ministru de externe, Mijatovic, de președinte al Academiei. În fruntea noului cabinet se crede, că va sta Gruics, ca prim-ministru și ministru de externe, și Velimirovic, ca ministru de război.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Budapesta, 27 Decembre, 1888. Un corespondent al „Tel. Român“, scriind în Septembrie 1887 o corespondență din Budapesta despre moartea fostului preot român ort. de aici, și-a exprimat încă de atunci temerea, că cu moartea preotului Miculescu va fi sfârșit șirul preoților rom. ort. dela biserica grecească-românească de aici din capitală cu limba românească de serviciu.

Cu durere trebuie acum, după trecerea unui an de zile, să constatăm, că temerea de atunci a corespondentului nu a fost nebasată. Postul de paroch rom. ort. după multe peripecții este întregit cu un preot macedonean, care însă numai în limba grecească poate liturghisi în biserică. S'a făcut așa, căci astfel au vrut grecii să fie. Românii au folosit toate mijloacele cu scop a împedea această tendință a grecilor și întregirea făcută în modul acesta, și au stăruit mult la recăștigarea dreptului în virtutea căruia ei să-și alegă preot, care să servească în limba românească, conform canoanelor noastre bisericesti și conform dreptului avut când cu alegerea răposatului preot Miculescu. Însă la urma urmelor vedem, că fără rezultat au fost toate încercările de până aci ale bărbăților nostri de înaltă pozițiune socială și culturală de aici din capitală. Se înțelege, că românii nu au încetat de a-și așterne pretenșiunile lor juste la locurile competente.

Așteptăm cu nerăbdare rezultatul final al acestei afaceri atât de importante, în special pentru viața românilor din Budapesta, dară care nu mai puțin importantă este pentru toți românii de sub coroana Stului Stefan, deoarece această cestiune nu interesează numai pe românii din Budapesta, ci ea învoalvă în sine un interes general românesc, căci astfel ni se prezintă lucrul. Suntem cu tot dreptul curioși în așteptarea dezvoltării lucrului, deoarece nu este acesta un lucru de toate zilele a vedé, cum se poate întâmpla ca nicăiri pe fața pământului, în un stat cu pretenșiuni de a fi considerat între statele culte ale Europei, și căruia îi place nu puțin a face mare paradie cu liberalismul seu esemplar, ca credincioșii unei biserici să fie lipsiți de dreptul de a pute fi membri unei comunități bisericesti. La această biserică grecească-românească, grecii nu permit fie-cărui român ortodox a intra între membrii bisericii, susținând, că numai pentru grecii și românii macedoneni s'a înființat comunitatea bisericască. Așa, mulți credincioși rom. ort. erau respinși, când cereau intrarea lor în sinul bisericii de aici. A obvenit și cazul acela, că părintele a fost membru al bisericii, și când a cerut și fiul primirea, acesta a fost respins. Astfel aici se poate întâmpla, ca cineva de

dragul grecilor, să nu poată fi membru la nici o biserică. Și aceasta chiar în capitală! Aceasta nu mai curând ca la sfârșitul seculului al XIX.

Trebuie să și se revoalte sentimentul etic, când veți asemenea lucruri neumane, cari și între tătari și s'ar păre imposibile. Indignarea trebuie apoi să crească, reflectând la aceea, că averea colosală de care dispune această biserică este compusă în parte prevalentă din donări făcute de români.

Nu este timpul acum oportun a merge în cercetarea amenunță și judecarea critică a motivelor, sub presiunea că-roră fostul ministru de culte, Trefort, a protegeat pe greci și a respins cererea legitimă a românilor, ca să li se permită a-și avé preot cu limba de serviciu românească.

De astădată e destul, când constatăm, că stadiul, în care se află astăzi afacerea, nu este mulțămitoriu pentru noi. Preotul e ales de greci, și servește numai greceșii în biserică, care este și a românilor; învățătorul român dela școala acestei biserici, care a fost definitiv ales, este dat afară în urma unui conclud al sinodului parochial grecesc din Novembre a. c. Fiind numărul inteligenței de aici mărișor, și mulți având băeți și băete pe la institutele străine de pe aici, catechisarea acestora este neglijată, sau făcută în un spirit numai ortodox nu. Inteligența cum și junimea română universitară, care până a fost preot român mergea cu plăcere la biserica grecească-românească, astăzi e lipsită de această bine-făcătoare mângâiere și avisată a merge pe la biserici străine în zile de dumineci și sârbători.

Între actualele împregiurări este lucru psihologic de esplicat, că cei mai mulți români se duc la biserica sârbescă. Aici a fost și în ziua Născerei Domnului mai întregă junimea rom. universitară.

A fost plăcută surprinderea pentru români, când în urma unei conversări a unui tânăr român cu parochul-protopop sârbesc din Pesta, acesta s'a învoit cu plăcere, ca a doua zi de Crăciun, să se poată cânta în decursul liturghiei și ceva românește.

Un număr frumos din inteligența română și mai întregă junimea română participase în a doua zi a Născerei la serviciul divin, când spre marea noastră bucurie și satisfacțiune sufletească am putut auzi în biserica sârbescă vocea plăcută și încântătoare a dlui George Popp st. phil., cunoscut publicului român din concertele reuniunii române de cântări, când era elev al seminarului archidieceșan. Dl G. Popp a cântat românește o priceasă atât de frumos, încât întreg publicul, atât român, cât și sârb l'a ascultat cu încordată atențiune. Dl Pop a făcut cinstă atât românilor cât și dlui G. Dima, din a cărui școală a eșit.

Cât de bine ar fi, dacă noi am fi în plăcuta pozițiune de a pute asculta cântările noastre bisericesti frumoase în biserica românească de aici. X.

La schimbarea anului.

Nordul-Transilvaniei, 27 Decembre, 1888.

Anul trece, altul vine. Să ne aducem aminte în trăsuri generale despre evenimentele mai însemnate din anul 1888. Înainte de toate starea economică este carea ne preocupă pe toți locuitorii țării. Apele mari din primăvară au cauzat daune enorme, au pustiit și orașe numeroase. Mai ales Țeara de jos, Alföldul unguresc, fii năpădit de ape, ca nici odată mai înainte, încât dela Oradea-mare până la Budapesta și dela Miskoltz până în Banat, Alföldul sēmăna mai mult unei mări furibunde.

De câteva decenii încoace se observă în toate primăverile, că apele curg prea repede și năpădesc locurile de jos. Catastrofa cea mai mare din cauza apelor am văzut-o în anii trecuți la Seghedin.

Ce poate fi cauza esundărilor estraordinare mai în toate primăverile? Cum s'ar putea depărta aceasta calamitate? O întrebare aceasta, carea preocupă pe toți economii din țeară, preocupă chiar pe guvernul țării și pe bărbății de specialitate.

Causa adevărată a rēului nu este altceva, decât devastarea pădurilor dela munți și dela șes. Apele și pădurile a decă stau în strinsă legătură, pentru-că primăvara neaua de pe munții spoliați de arbori se topesce deodată cu neaua dela locurile de jos; pentru-aceea țermurile riurilor nu mai pot cuprinde apele deodată, și astfel esundările trebuie să urmeze în toate primăverile.

Când pădurile nu erau devastate neaua se topia mai înainte în locurile de jos, și după-ce se scurgea apa, apoi se topea neaua la munți, și așa apele dela munți se scurgeau în regulă. Astăzi cu devastarea pădurilor s'au stricat și cursul regulat al apelor. Devastarea pădurilor se continuă deja de vre-o 40—50 de ani. S'a adus nu de mult, ce e drept, o lege în dieta din Budapesta despre păduri; dar aceasta a venit prea târziu! Până când vor crește păduri nouă pe dealurile pustii vor trece nu deci, ci sute de ani; și până atunci apele nu vor avea cursul lor regulat din vremile bătrâne!

Chiar inginerii nu se încred, că fără păduri, s'ar putea ajuta prin largirea țermurilor și îndreptarea fluviilor; la ce încă s'ar recere multe milioane, cari astăzi lipsesc cu totul. În mișlocul calamității

generale s'a putut îngrădi Seghedinul cu „fortificațiuni de pământ“; nu se vor putea însă scuti și apăsarea toate orașele de pe Alföld; ear satele vor rămânea espuse pericolului sigur. Pagubele în tot anul se urcă la milioane!

Deci n'avem speranță, că răul din cauza apelor, ce l'am suferit în anul 1888, să-l putem încungiura în 1889; n'avem speranță, că într'o jumătate de secol să putem fi scutiți de esundările de primăvară, și Dău scie, nu guvernul și inginerii, — cum va fi neaua de mare în anii viitori.

Când ar fi rând de cheltueli, prin sădirea pădurilor și regularea fluviilor s'ar putea ajuta cu timpul, dar cheltuelile toate trebuiesc pentru armată.

După calamitatea perpetuă a apelor, vine calamitatea vremelnică a înarmării generale. Acest rău bântue Europa întreagă dela 1866 încoace. În anul 1888 armata a primit puscile cu repetițiune, cadrele armatei regulate și ale honvedei s'au înmulțit. Spre acoperirea speselor s'au votat legea de tabac și legea răscumpărării regalilor. Preste vre-o 2-3 ani se va putea vedea rezultatul financiar al acestor legi.

Fericit este micul regat sârbesc, carele vrea să-și vindece toate deficitale pecuniari și morali — prin o constituțiune nouă. Un exemplu demn de imitat acesta, pentru marele imperiu rusesc carele încă ar avea de cuget, — dacă sunt adevărate scirile mai nouă, — a-și schimba ocârnuirea în „liberală“.

Calamitate perpetuă ar fi și „șovinismul maghiar“, dar să-l lăsăm a-și umbra calea sa, până când inițiatorii înșiși se vor rușina de opera lor monstruoasă.

Despre calamitățile mai mici tăcem de astădată. În anul 1889 vom avea ocaziune de ajuns a vorbi despre toate pe rând. *Moderator.*

București, 26 Decembre, 1888. Dle redactor! Evenimentele succedate în timpul din urmă ne umplu inimile de îngrigiri. Faptele compromițtoare ale lui Anghelescu și Maicănescii, cari punând interesele lor mai pe sus de binele patriei, îndrăsnind a instrăina banii publici dându-se mituirei, a umplut de consternațiune inimile tuturor celor bine simțitori. Aceste lucruri, și împregiurări au fost și primele cauze, cari au pricinuit căderea guvernului I. C. Brătianu, care în timp de 12 ani a sciut asigura României viața și puterea, de care se bucură ași în concertul statelor europene. În vârtejul ispitelor, cari isbiau necurmat la căderea guvernului, s'au ivit răcoalele țeranilor, cari au alimentat numai focul luptei de partidă și cari vor rămâne nesterse din inima fie cărui român adevărat, căci în ele s'a udat pământul patriei cu sângele cetățenilor, cari toți și-au manifestat numai dorința de a li se face dreptate.

Nu me voiu mai ocupa nici de Maicănesci, cari și-au primit răsplată faptelor și nici de generalul Anghelescu, care acum e trimis la Văcăresci, pedepsit precum i se cuvenia.

Me voiu ocupa însă mai ales în șirele următoare, de soarta bieților țerani, cari atât de mult s'a ventilat în cercurile conducătoare de aici, dar fără vr'un efect hotărâtoriu.

La procesele țeranilor, ce s'a pus spre pertractare abia după un 1/2 an, abia doi advocați s'a prezentat să le apere justele pretensiuni, deși mai înainte se făcuse mare sfară, cu toate că mulți și harnici advocați s'au obligat mai înainte, că vor sui tribuna și vor lupta pentru țeran și interesele lui.

Nu e mirare deci, că foarte mulți țerani seduși la răscoală a fost condamnați, unii cu ani întregi, capi de familie, ai căror nefericiți membri de familie sunt espuși miseriei celei mai mari.

La noi, ce e drept, e pământ destul, pământ ne lucrat chiar și întins, pământ gras și bun, de care puține țeri în Europa se pot bucura, dar ce folos de toată bogăția aceasta a ceriului, dacă nenorocitul țeran, nu poate pune plugul în întinsele câmpii și dacă el, talpa țerei, n'are pe seama lui în unele ținuturi nici un petec de pământ, ear în alte ținuturi și dacă are, are de tot puțin.

Proprietarii și arăndașii, pururea nemulțamiți, esploatează pe bieții țerani în tot chipul, și soarta lor numai cu puțin se deosebesce de soarta iobașului, ce o a avut să o îndure țeranul d-voastră mai înainte de anul eliberării 1848.

Guvernul junimist, ajuns la putere prin chemarea regelui, a elaborat și a publicat un șir de proiecte pentru îmbunătățirea sorții țeranului, a proiectat o adevărată mulțămire și bucurie în sinul populațiunii și a întărit speranța într'un viitoriu, în care se va bucura de o soartă și viață mai tignită.

Acest proiect a fost menit să ajungă la desbateri îndată după deschiderea camerilor.

E acum un timp relativ destul de lung, de când s'au deschis camerile, fără ca proiectul din cestiune să fi fost înaintat spre desbateri.

Și timpul și împregiurările par de tot nefavorabile pentru realinarea îmbunătățirii sorții țeranilor, căci o parte din membrii ministerului junimist, care a lucrat la acele proiecte, a fost înlocuit cu bărbați din partidul acesta, cari par'că nu dau și nu vor să dea cestiunei importanța, ce i se cuvine.

Aceste stări de lucruri ne umple din ce în ce de îngrigire tot mai mare, căci frică ne e, ca nu cumva nemulțămirea generală să străbată în toate părțile și în toate părțile, ca nu cumva țeranul să vie la credință, că numai cu ciomagul își mai poate câștiga drepturile și asigura esistența, și astfel într'o bună dimineață să ne pomenim cu tulburări și mai mari decât cele, cari s'au înscenat în primăvara trecută.

Temerile acestea apar cu atât mai temeinice, cu cât pe aici conservatori, cari și-au asigurat majoritate covârșitoare în camera și cari astfel au puterea în mână, vor să scoată din ministeriu și pe junimistii cari au mai rămas.

În fața acestei situațiuni vom vedea ce isbândă va raporta politica dlui Carp; de aceea cu mare în cordare așteptăm redeschiderea camerilor după sârbători. *X.*

Varietăți.

* (Felicitare). Pe Maiestatea Sa Monarchul l'a felicitat în zilele trecute în Viena deputațiunea regimentului rusesc de grenadieri din Keksholm la iubileul de șef al acestui regiment. Deputațiunea rusă a petrecut mai multe zile în Viena, făcând vizite la mai mulți membri din casa domnitoare.

* (Sârbătorile Crăciunului la Curte în România) Sâmbăta trecută, 24 Decembre, la oarele 12 din Ți Metropolitul primat, încunjurat de clerul înalt, s'a înfățișat la Palat cu sfințele icoane și în prezența regelui și reginei, față fiind curtea regală, a făcut rugăciunile obicinuite în ajunul Crăciunului, tot în această Ți felicitară de moș Ajun pe Suverani elevii gimnasiului „Mihaiu Bravul“. În prima și a doua Ți de Crăciun n'au fost vizite la Palat.

* (Sinod tractual protopopesesc) s'a ținut, precum ni se scrie, a treia Ți de Crăciun în Orăștie. Sinodul a fost foarte frecventat și dintre agendele pertractate merită a se releva cestiunea înființării unui fond protopresbiteral. Se vor face pașii necesari în aceasta privință și nu ne îndoiim, că tractul Orăștiei, care se bucură de o bună stare materială, în scurtă vreme va figura printre primele protopresbiterate ale archidiecesei și în privința fondului tractual.

* Invitare la „Balul român“ ce-l va arangia „Reuniunea femeilor române din Arad și provincie“, Joi, la 9/21 Februarie 1889, în sala hotelului „Crucea-Albă“, în favorul fondului seu propriu, destinat pentru înființarea și suținerea unei scoale române de fete în Arad.

Comitetul reuniunii femeilor române:

Rhea S. Ceonța, *Hermina P. Dessean*, *Petru Truța*,
cassieră. președintă. secretariu.

Aurelia Beleşu, Ecaterina Pagubă, Anna Truța, Barbara Antonescu, Maria Purcariu, Silvia Popu, Sofia Popoviciu, Iuliana Dogariu, Rosalia Moldovan, Maria Popoviciu.

Bilete de intrare: de familie 4 fl., de persoană 2 fl. — Bilete de galerie: rând. I. 3 fl., al II-lea 2 fl. al III-lea 1 fl.

Inceputul la 8 oare seara.

NB. Bilete de intrare se pot căpăta în Arad la cassiera reuniunii, dna Rhea S. Ceonța, strada Kertész Nr. 3, — în provincie la colectanți, ear seara la cassă. Oferte marinimoase sunt a se trimite casșierei reuniunii.

NB. 2. Damele sunt rogate a se presenta, pe cât se poate în costum național român.

* (Cas de moarte). După cum ni se împărtășese din Seliște, Mercuri seara, după un morb scurt de inimă a trecut la cele eterne **Nicolau Mihai**, cancelist la judecătoria cerc, în etate de 48 ani. Răposatul, consciu de morbul seu de inimă, din bun timp și-a regulat afacerile familiari prin testament, testând din modesta sa avere și pentru scopuri filantropice 20 fl. pentru fondul parochial și 20 fl. pentru fondul scolar gr. or. din loc.

Defunctul ca om iubit de toți, la înmormântare a fost onorat de toți fruntașii comunei noastre și de toți amployații din loc.

* (Crăciunul în Brașov.) Cu ocaziunea sârbătorilor Crăciunului, după cum scrie „Gazeta Transilvaniei“, în Brașov s'au săvârșit mai multe fapte charitabile. Doamnele: Agnes Dușoiu și Hareti Nemeș, pentru a mângăia la Crăciun pe cei lipsiți au

deschis o listă și încâteva zile s'au adunat preste cinci sute de floreni, și din ei s'au procurat încălțăminte și stofe de haine pe seama copilelor și femeilor sărace. Alături cu împărțirea darurilor din partea doamnelor române în frunte cu cele numite, a împărțit și comitetul dela biserica s. Nicolae din Scheiu: cisme, flanele, rocuri și pantaloni la preste 100 băeți. Tot acest comitet împărțise cu vr'o două zile mai înainte 120 fl. la săracii din Scheiu. Invățaceii săraci dela meserii de asemenea au fost surprinși cu frumoase daruri de Crăciun din fundațiunea generoșilor fundatori: Mihail și Elisa Stroiescu. Frumoase daruri de Crăciun pe seama lipsiților s'au mai făcut și din partea mai multor particulari.

Împărțirea acestor daruri s'a făcut în un mod solemn în sala cea mare a gimnasiului. S'au ținut mai multe vorbiri către publicul numeros, ce era în sală, în cari vorbiri s'a arătat miseria, la care au adus împregiurările vamale pe românii din Brașov, și s'au intonat mai multe piese din partea corului gimnasial.

* (Fapte de imitat.) Din Cincul-mare ni se împărtășesc următoarele: În ajunul Crăciunului seara s'a săvârșit în comuna noastră un act măreț și demn de imitat. Comitetul parochial în frunte cu neobositul seu președinte, Basiliu Cernea jud. cerc. a luat inițiativa, ca să se colecteze bani și bucate dela parochieni, din cari s'au procurat pe seama copiilor săraci haine și multe recuisele scolare. Seara a fost ridicat un brad mândru în mijlocul salei și peste o sută de copii au executat cu invățătorii felii de felii de cântece armonioase; când deodată apărură harnicul episcop, dl Hariton Prescurea, cu lucrurile cumpărate sub îngrigirea dânsului. Iți era mai mare dragul să privești la copii și copilele, cari săltau de bucurie, căci Crăciunul le a adus multe lucruri frumoase. Observ aici, că din o idee fericită și celorlalți scolari li s'au împărțit cărțile frumoase de cețit și recuisele scolare așa, că Crăciunul tuturor le-a procurat bucurie. Publicul mare, care încă a luat parte a rămas surprins de acest act sârbătoresc!

* (Lățirea bisericii ortodocse.) Poporul întreg japonez de mai multe milioane, după cum se vorbește, voește a-și părăsi religiunea păgână și să treacă la creștinism. Dintre diferitele biserici creștine, Japonezii s'au decis a alege biserica ortodocșă, care mai mult le a impus prin frumosul ei ritual ca ori și care altă biserică creștină. Cece i-au determinat mai mult a trece la această biserică, se dice, că ar fi speranța de a-și asigura protecțiunea țarului.

* (Invățătorii în Spania) Nu numai la noi, dar și în Spania invățătorii nu se bucură de o stare materială mai bună, Unul din cele mai valoroase Țiare din capitala Spaniei, în un număr din sârbătorile Crăciunului, scrie următoarele: „Fie care creștin bun trebuie să cugete cu ocaziunea sârbătorilor Crăciunului la săraci. Și cari săraci sunt mai aproape de noi decât conducătorii tinerimei, invățătorii noștri? Din provincia Murcia ni se scrie, că în orașelul Aquilas, invățătorii de 11 luni n'au primit nimic din salariul lor. Pozițiunea lor e de compătimit, și unii dintre ei, neputând solvi cuartirul, fură aruncați pe stradă, și astfel espuși miseriei și rușinei publice. Dacă părinții copiilor, cari sunt încredințați acestor invățători, nu vor veni într'ajutoriu când și când, la ocaziuni binevenite, atunci acești nefericiți invățători vor trebui să moară de foame. Pentru aceea împlinesce acum fie-care una din cele mai cardinale datorințe de creștin, dacă cugetă și la sârmanii invățători din Aquilas.“

Bibliografie.

— „Biserica ortodocșă română“, revistă ecleziastică, ce apare în București, Nr. 10 pe luna Ianuarie, are următorul sumariu: 1. Material pentru istoria bisericească universală și națională. 2. Îmbunătățirea sorții clerului. — 3. Apendice. — 4. Raportul comisiunii s. Sinod. — 5. Condica mea de casă. — 6. Predică. — 7. Cronică bisericească. — 8. Sumarele ședințelor s. Sinod. —

Bursa de Viena și Pesta.

Din 11 Ianuarie 1888.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	101.65	101.80
Renta ung. de hârtie	92.55	93.65
Renta de aur austriacă	111.70	111.50
Imprumutul drumurilor de fer ung.	144.—	141.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	98.70	99.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	—	101.—
Galbin	5.87	5.85
Napoleon	9.55	9.54
100 marce nemțesci	167.25	167.5
London pe (poliță de trei luni)	1.10	1.10

Nr. 744 [2002] 3-3

EDICT.

Maria Neagoe Moroian din Satu-lung, biserica sf. Archangeli, carea inainte cu trei ani a parasit cu necredinta pe legiuitul ei barbat, Martin Muntean, tot din Satulung, fara se se scie ubicatiunea ei, se citeaza prin aceasta, ca in termin de șese luni dela prima publicare a acestui edict se se prezenteze inaintea subsemnatului oficiu, caci la din contra procesul divorțial, intentat de barbatul ei, se va pertracta și decide și in absenta ei.

Brașov, 28 Novembre, 1888.

Oficiul protopresbiteral greco-oriental al Brașovului I.

Ioan Petric, protopresbiter ca administrator

Nr. 776 [2007] 1-1

Publicațiune.

Prin sentința consistoriului archidicesan dela 22 Novembre a c. Nr. 5612. Stana Cotoara din Rășinari este divorțiată de pribegitul ei barbat Toma Poplăcean, asemenea din Rășinari.

Sibiu, 30 Decembre, 1888.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Sibiiului.

I. Hannia, adm. protopp.

Nr. 768 [2003] 3-3

EDICT.

Isidor Baboian din Brașov, carele aproape de patru ani de zile a parasit cu necredinta pe legiuita sa soție, Paraschiva G. Filip, tot din Brașov, se citeaza prin aceasta, ca in termin de șese luni dela prima publicare a acestui edict se se prezenteze inaintea subsemnatului for matrimonial, caci la din contra se va pertracta și decide procesul divorțial, intentat de soția sa, și in absenta lui.

Brașov, 21 Decembre, 1888,

Oficiul protopresbiteral greco orient al Brașovului I.

Ioan Petric, protopresbiter ca administrator.

Nr. 647 [2006] 1-1

Publicațiune.

George Bucur din Draos, protopresbiteratul Cohalmului, fiind despărțit de pribegita lui muiere Maria Goiția din Draos, prin sentința venerabilului consistoriu archidicesan din 1 Novembre, anul 1888, Nr. 5465 B, aceasta se aduce la cunoscința publică in sensul § 124 din procedura matrimonială.

Cohalm, in 27 Decembre, 1888.

Oficiul protopopesc gr. răsăritean al Cohalmului.

Nicolau D. Mircea, protopresbiter.

Morbul caracteristic și mai lătit în această țară este mistuirea cea rea.

Bucătăriile moderne și modul de trai modern sunt cauzele acestei suferințe, care in un mod neprevădător ne cuprinde in ghiarele sale. Mulți oameni sufer de dureri de pept și coaste, adeseori și de dureri de spate; se simt slabi și somnuroși, au un gust rău in gură, mai cu seamă dimineața; un fel de scuipit cleios se adună in dinți; apetitul lor e rău, in stomach simt ceva ca o povară grea, și adeseori simt in stomach un fel de obosire, ce nu se poate descrie, care prin introducerea nutremântului nu se depărtează. Ochiul sunt fără viață, mâinile și picioarele se răcesc; nu trece mult și se ivesce tusa, la început seacă, după câteva luni însă însoțită de flegmă verde, cel cuprins de boală se simte pururea obosit, somnul nu-l recrează; devine mai apoi nervos, iritabil și melancolic, l cuprind presimțiri rele; când se ridică repede se simte amețit și întreg capul îi e clătinător, intestinele se astupă, pelea îi devine sârbocită și ferbinte, sângele se îngroașă și înțapă, sclerotica ochiului capătă o culoare galbăni; urinul se împuținează și capătă o culoare închisă, rămânând o parte din el înlăuntru; luând nutremântul, simte când un gust dulce când acru, care e însoțit de bătaii puternice de inimă; puterea vederii scade, înpăingându-se ochii și se simte cuprins de simțul unei mari slăbiciuni și osteneți. Toate acestea simptome apar alternativ, și se presupune, că aproape o terțialitate din populațiunea acestei țări suferă de una sau alta formă a acestei boale. Prin Extrakt-shaker mistuirea bucatelor ia un așa avânt, că corpului bolnav dându-se nutremânt devine foarte sănătos. Efectul acestei medicini este într'adevăr admirabil. Milioane și milioane de butelii s'au vândut și numărul documentelor, cari atestă puterea vindecătoare a acestei medicini, e foarte mare. Sute de boale, cari poartă cele mai diferite nume, sunt urmările nemistuirii; depărtat acest rău din urmă, dispar toate celelalte, caci acelea sunt simptome ale adevăratei boale. Medicina e Shaker-Extrakt. Mărturisirile miilor, cari vorbesc in un mod foarte satisfăcător de proprietățile vindecătoare ale ei, o dovedesc aceasta fără nici o îndoială. Această medicină escelentă se poate căpăta in toate spițeriile.

Persoane, cari sufer de incuiare, se folosească „pilulele de curățire a le lui Seigel“ (Seigel's Abführ-Pillen) in legătură cu Shaker-Extrakt „Pilulele curățitoare ale lui Seigel“ vindecă incuierea, alungă frigurile și răceala, depărtă durerea de cap, împedecă mânia. Care le a cercat va continua de sigur cu folosirea lor. Produc efect pe încet și fără de a cauza durere. Prețul: Uncei butelie Shaker-Extrakt fl. 1.25. O șatulă „pilulele curățitoare ale lui Seigel“ 50 cr. Proprietariul medicinei „Shaker-Extrakt“ și al „pilulelor lui Seigel“ A. I. White Limited, London 35 Faringdan Road E. C. [1746] 24-24

Miklos-Post Slatina, Slavonic 24 Septembrie, 1887. Ve mulțimesc, că comandarea mea o a-ți îndeplinit așa grabnic și mi-a-ți trimis „Extraktul-Shaker“ și pilurile lui Seigel. Se plătesce ca aceste medicamente bune să se afle totdeauna la casă. Te rog mai trimite mi o sticlă extract. Cu stimă P. Horvat.

Depositul principal pentru Austria: IOHANN NEP. HARNÁ, farmacie „zum goldenen Löwen in KREMSIER (Mähren). Depositul principal pentru Ungaria și Transilvania Josef v. Török, farmacist, Königsgasse 12 Budapesta.

Se poate procura mai departe in farmacia din Sibiu, Augustin Teutsch; Alba-Iulia, Gh. Fröhlich; Brașov, Demeter Eremias și Fr. Steiner jun., Eduard Kugler; Cluj; Ioan Biró și Michael Szécy; Hunedoara; Murș-Oșorheiu, Bernady; Petroșeni, Guido Geberth; Sighișoara, F. Beswert; Zălau, S Ww. Weiss.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copșa mică-Sibiu, Sibiu-Copșa mică, Cucerdea-Oșorheiu-Reghinul-săs., Reghinul-săs.-Oșorheiu-Cucerdea, Simeria (Piski)-Petroșeni, Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, Uniedoara-Simeria (Piski), Ghiriș-Turda, Turda-Ghiriș. Includes departure times and fares.

Nota: Numerele cele grase înseamnă oarele de noapte.